Wie zwijgt betaalt mee:

Bubali en de prijs van politieke stilte

DOOR herhaaldelijk te schrijven over de situatie van de waterzuivering bij de Bubali-plas, begint er eindelijk wat aandacht te komen in de media. Toch blijft het opmerkelijk stil. ***Te veel mensen zijn naïef, of erger:*** Ze weten precies wat er speelt en kiezen er bewust voor niets te doen. ***Dat is hun recht, maar laten we niet vergeten:*** Het gaat hier om gemeenschapsgeld. Het is het volk dat betaalt voor hun stilte.

Wat het nog pijnlijker maakt, is dat steeds meer informatie binnensijpelt en het beeld steeds duisterder wordt. Het stinkt niet alleen letterlijk bij Bubali, maar ook figuurlijk in de manier waarop dit hele proces is aangepakt. Het begon met de invoering van een $20-levy, zogenaamd bestemd voor de waterzuivering. Tot op de dag van vandaag is het echter onduidelijk welk percentage daarvan werkelijk naar de zuivering gaat. ***En meer nog:*** Het blijkt niet om één project te gaan, maar om meerdere. Welke projecten precies? En wie beslist hoe dat geld verdeeld wordt?

Structurele verwaarlozing

De kernvraag blijft: waarom is het hele netwerk van waterzuivering en bijbehorende riolering zo lang genegeerd? En door wie? Wie gaf opdracht om keer op keer onvoldoende middelen vrij te maken, waardoor we nu opgescheept zitten met een probleem dat veel groter is dan geurhinder alleen? We hebben het over ernstige milieuschade, gezondheidsrisico's en hoge kosten voor de verwijdering van slib, dat nu nog steeds richting Parkietenbos gaat en daar in een verbrandingsoven moet worden verwerkt.

Gebrek aan transparantie

Wat we nodig hebben, is helderheid.

Wat is de huidige situatie precies? Wie doet nu wat? Welke vorderingen zijn intussen geboekt? Welke externe bedrijven hebben opdrachten gekregen, en op basis waarvan? Is er een openbare aanbesteding geweest, of ging het opnieuw via de bekende achterkamertjes? En welke andere projecten voeren deze bedrijven – of hun moederbedrijven – nog uit op Aruba? ***Belangrijker nog:*** Wie heeft hen naar ons eiland gehaald?

Vragen zonder antwoorden

Ook de technische kant verdient scherp onderzoek. Is er elders gewerkt met dezelfde technieken, onder vergelijkbare omstandigheden? En zo ja, wat waren daar de resultaten? Kunnen we verwachten dat Aruba hetzelfde lot wacht, of wordt ons hier een oplossing verkocht die al elders is mislukt? Hoeveel tijd is de betrokken partijen gegeven om meetbare resultaten te boeken, en wat gebeurt er als die uitblijven?

Het is duidelijk dat er op termijn een nieuwe waterzuiveringsinstallatie moet komen. Maar wat gebeurt er in de tussentijd?

Moeten bewoners, toeristen en natuurorganisaties blijven leven met de stank en de vervuiling? Of wordt er eindelijk gekozen voor structurele maatregelen, transparantie en verantwoordelijkheid?

Politieke dimensie

Laten we ook de politieke kant niet verzwijgen. Zijn er politieke benoemingen gemoeid met dit dossier? Is de leiding werkelijk gekozen op basis van kennis en kunde, of gaat het opnieuw om partijbelangen? Een nieuwe groep leidinggevenden heeft inmiddels de touwtjes in handen. Zij dragen nu de verantwoordelijkheid. En niets doen is óók een keuze. Stil blijven is óók een keuze.

De gemeenschap verdient antwoorden, en wel nu. Want zolang deze vragen onbeantwoord blijven, blijft de lucht rond Bubali niet alleen vies van geur, maar ook van wantrouwen.